

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉHO PROJEKTU

Bytový dom s architektonickým ateliérom

Bakalářská práce:

Vendula Bryndziarová

Vedoucí práce:

Doc. Ing. arch. Zdenek Rothbauer (Ústav 15127)

Oponent:

Ing. arch. Lukáš Soukup

ZADÁNÍ, PROGRAM

Návrh nárožního objektu bytového domu s komerčním parterem v podobě dvoupatrového ateliéru a provozovny cukrárny. Objekt je umístěn na nároží bloku v pražských Holešovicích, dle společného ateliérového urbanistického konceptu.

KONCEPT NÁVRHU

Autorka umísťuje objekt na severozápadní nároží bloku domů. Společný urbanistický komplex dotváří blokovou strukturu Holešovic. Hmota objektu vychází ze tvaru nárožního pozemku. Objekt půdorysu „L“ vytváří prostor na menší dvůr, který je součástí společného vnitrobloku. Přízemí je využito pro komerční účely, dvoupatrová kancelář, zde pojmuta jako architektonický ateliér, je doplněna o malou komerční jednotku cukrárny. Ve vrchních patrech objektu jsou umístěny bytové jednotky. Nad 6NP se nachází nepochozí plochá střecha. Suterén domu je využit pro technické zázemí a obsahuje dále příslušenství bytů. Ze suterénu se zároveň vstupuje do podzemních garáží, umístěných ve vnitrobloku.

ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

Vstupní patro objektu obsahuje samostatné vstupy jak pro komerční jednotky, tak pro bytovou sekci. Vstup do architektonického ateliéru je řešen z nároží objektu. Bez zádveří nebo vstupního loby pokračujeme dále do racionálně rozvrženého půdorysu. Masivní schodišťová jádra bytové sekce vytvářejí v obou patrech zákoutí pro členění velkého prostoru typu „open space“. Vzhledem k chybějícím parapetům a vedení chodníku podél fasády bude potřeba soukromí řešit pomocí mléčné fólie či jiným zastíněním. Vytkl bych zde absenci vstupního filtru, kde v klimatických podmínkách České Republiky, bude docházet k úniku tepla v zimních měsících. Bylo by možné vyřešit dodatečnou vzduchovou clonou, která však bude rušit pracující. Zasedací místnosti i kuchyňky jsou řešeny racionálně v obou patrech. U WC bude potřeba umístit pisoáry za další dveře, nikoliv spolu s umyvadly ve vstupních předstípkách. Prostor cukrárny by opět díky hygienickým normám zasloužil drobnou úpravu dispozice tak, aby se nevcházelo z prostoru odbytu na WC přes jediné dveře.

Bytová sekce je přístupná dvěma schodišti po průchodu do dvora. Z pohledu bezpečnosti nepovažuji toto řešení za nejšťastnější. Uvítal bych doplnění průchodu o branku s režimem kontroly vstupu (např. zamčené od 20h) a také kamerový systém. Na schodiště, tak jako u kancelářů, opět vstupujeme napřímo bez zádveří a platí zde tedy stejný komentář o energetické nevhodnosti řešení do našich klimatických podmínek. Samotná bytová patra jsou řešena racionálně. Byty odpovídají rodinnému využití, z celkového počtu dvaceti, je většina dispozičně řešena jako třípokojev s kuchyňským koutem. Do vnitrobloku jsou dále orientovány balkony, náležející k obývacím pokojům s kuchyňským koutem. Velikost balkonů je dostatečná, nicméně vzhledem ke stíněným podmínkám vnitrobloku bych doporučil jejich zmenšení na úkor zabezpečení a také většího soukromí.

Vzezření objektu samotného je přísné, geometrické, dle autorky navazuje estetikou na funkcionalistický ráz Holešovic. Střídmost výrazu je příjemná, uliční fasády jsou členěny pouze rozměrnými okny a předstupujícími hmotami arkýřů. Materiálové řešení v podobě omítky imitující beton zde považuji za jakousi nadstavbu. Klasické materiály v podobě šedé omítky

s tmavším soklem se mi zdají jako vhodnější řešení. Nicméně nutno říci, že toto je věc subjektivní.

TECHNICKÉ ŘEŠENÍ

Objekt je založený na základové desce. Nosný systém je stěnový z monolitického železobetonu. Příčky jsou vyzdívané, což oceňuji zejména u bytových pater. Dodatečné změny dispozic, posuny zásuvek a další úpravy, tak budou daleko jednodušší.

Nejdelší fasáda objektu je orientována na neosluněnou severní stranu. Za zamýšlení stojí např. možnost zazubení fasády, případně jiný způsob natočení oken obytných místností směrem na osluněnou světovou stranu. Ač není nově dle Pražských stavebních předpisů nutnost oslunit obytnou plochu bytů, i tak považuji tuto možnost za velké plus. A k vypuštění snahy o oslunění bych se přikláněl zejména u rekonstruovaných či konevrtovaných objektů, zastavby proluk a dalších pozemků ve stísněných podmínkách, kde tato možnost není. Sluneční světlo má nejen antiseptické účinky, ale také snižuje energetickou náročnost objektů na vytápění. Využití podlahového topení i vytápění otopnými tělesy v jednom bytě je technicky značně složitě. A to zejména z důvodu množství vedení dvou okruhů s různými tepelnými spády. Vzhledem k tomu, že je takto řešen celý objekt je tento způsob vytápění obhajitelný. Na škodu je pak vynechaný v současné době značně se rozvíjející aspekt trvale udržitelné architektury. Na objektu postrádám jakýkoliv systém snižující energetickou náročnost, ať již se jedná o sluneční kolektory, fotovoltaické panely, rekuperaci odpadního tepla, případně využití dešťové vody pro domovní technologie. Nádrž na dešťovou vodu je v projektu využívána pouze na zálivku zelené části dvora.

ZÁVĚR

I přes výše uvedené výtky projekt svým rozsahem i kvalitou zpracování splňuje nároky bakalářského projektu. Vysledný návrh působí vyrovnaným dojmem. Je zřetelné kvalitní estetické řešení, které je však nadsazeno nad ostatní aspekty, díky čemuž objekt může ztrácet „hravost“ a vstřícnost vůči vlastním obyvatelům. Grafické zpracování je na dobré úrovni. Projekt dle mého názoru splňuje požadavky fakulty architektury na bakalářský projekt. Navrhuji hodnocení B.

V Praze 20/02/2022

Ing. arch. Lukáš Soukup

Autorizovaný architekt ČKA 3866